

«Μια αξέχαστη μέρα»

Μια μέρα με πονούσε η κοιλιά και δεν πήγα σχολείο. Το μεσημέρι όμως μου πέρασε και είπα στη μαμά μου να πάω στην πλατεία που ήταν δίπλα από το σπίτι μας.

Όταν έφτασα στην πλατεία δεν ήταν κανένας. Μετά από λίγο όμως άκουσα κάποιον να τραγουδάει πίσω από ένα πανύψηλο δέντρο. Πήγα να δω τι ήταν, κοίταξα και είδα τον Πινόκιο και γίναμε φίλοι. Αυτός μου είπε: «Θέλεις να πάμε στο σπίτι μου, που είναι λίγο πιο κάτω;».

Όταν φτάσαμε στο σπίτι του Πινόκιο, μπήκαμε μέσα και ο μπαμπάς του με ρώτησε πώς με λένε Πέτρο. Ο μπαμπάς του Πινόκιο μου είπε να μείνω ακίνητος. Κάθισα ακίνητος και είδα τον μπαμπά του Πινόκιο να φτιάχνει μια ξύλινη κούκλα. Όταν τελείωσε μου είπε να κουνηθώ και τότε είδα την κούκλα να κουνιέται και να έχει την ίδια μορφή και τα ίδια ρούχα με μένα.

Μετά πήγα στο σπίτι μου με χαρά και αυτή ήταν μια αξέχαστη μέρα!



Παναγιώτης